

[Thomsen.]

Landmænd, der har været ude i Krisen i 8 lange Aar.

Det, som er sket i Sverige, endskønt eller maaske netop paa Grund af, at man der har en socialdemokratisk Regering, burde give Stof til Eftertanke, skulde man synes, for en Regering, der endnu nøjes med at tælle paa Knapperne. Man taler om Ordninger af forskellig Art, men gaar uden om det allervigtigste, en Smør- og Margarineordning. Statsministeren talte forleden overlegent om, at Landbruget fik det, det ønskede, Verdensmarkedets Priser. Dansk Landbrug har maaske indtil i Fjor konkurreret paa nogenlunde lige Fod med andre Nationer paa Verdensmarkedet, nu derimod mødes vort Smør paa Hovedmarkedet af en Toldafgift paa ca. 35 Øre pr. kg, med det Resultat, at ogsaa Prisen paa Hjemmemarkedet automatisk nedsættes med dette Beløb. Til Gengæld lægger Danmark Told paa engelske Industrivarer. Dansk Landbrug faar paa den Maade ikke alene mindre for Smør, men maa samtidig betale mere for britiske Industrivarer, og saa taler man endda om, at Byerne betaler Landbrugets Skatter og Underskud. Det stik modsatte er saa afgjort Tilfældet; alene for Fødevarer til den øvrige Befolkning faar Landbruget 150 Mill. Kr. mindre end for faa Aar siden — for ikke at tale om den i hele den civiliserede Verden enestaaende Valutasvind, som Landbruget er ude for. Der maa anstændigvis findes en Form, saa at Landbruget holdes skadesløst for den engelske Toldafgift, saaledes at Smørprisen paa Hjemmemarkedet i hvert Fald ikke ligger under Verdensmarkedets Pris. Det er for meget af det gode, at danske Landmænd skal bløde dobbelt, baade for den danske Industribeskyttelse og for den engelske Landbrugsbeskyttelse. Alt dette sammen med de sidste Efterretninger fra England tyder paa, at det lakker mod Aften for det danske Landbrug og dermed — vær overbevist om det, ærede Medlemmer — ogsaa for det øvrige danske Samfund.

Angaaende Spørgsmaalet Margarine — hvad er det da, der sker paa dette for Landbruget saa afgørende Omraade? For det første tager man Landbrugets surt fortjente Valuta til en Underpris til Indkøb af udenlandske Raavarer, en Handel,

der paafører en af Erhvervets mest urentable Produktionsgrene — og det siger ikke saa lidt — en fuldkommen ødelæggende Konkurrence — en Konkurrence, der har mere end een helt tarvelig Side. Danske Arbejdere vel at mærke udenfor Landbruget beskyttes mod Konkurrence direkte ved, at man nægter Indrejse- og Opholdstilladelse for fremmed Arbejdskraft, indirekte ved Beskyttelsestold, ud fra den i øvrigt rigtige Betragtning, at danske Arbejdere ikke er tjent med at skulle konkurrere med Analfabeter og andre halv-civiliserede Mennesker. I og for sig rigtigt, siger jeg, og dette bedes bemærket. For saa maa Arbejdernes Repræsentanter i dette høje Ting virkelig ogsaa se Landbrugets Arbejdsvilkaar under samme Synsvinkel. Hvad er det da for en Art af Konkurrence, man paafører Landbruget ved Indførsel af Raaprodukter til Margarineproduktionen? Vel kendt er det, at en stor Del af disse stammer fra Jordklodens mest frugtbare Egne, fremskaffet og gjort salgsmodne af en Befolkning, hvis Paa-kledning bestaar af et Figenblad, og som næsten kan leve af Luft og Vand og ellers bogstavelig talt kun behøver at række Haanden ud for at faa Mad. Altsaa, man undser sig ikke for at paaføre Landets lavest lønnede Arbejdere — det er der vel ingen, der vil paastaa, at Husmænd og Gaardmænd ikke er — en Konkurrence af skandaløs Art. Den sociale Forstaaelse, som Regeringen i Almindelighed skilter med, kunde, navnlig da for Landbrugernes Vedkommende, sættes ind netop paa dette Omraade. Man taler i denne Forbindelse om Forbrugsinteresser. Mon ikke disse, naar Regnskabet bliver rigtig gjort op, er meget problematiske? Kapitalens Interesser derimod er mere ligetil, og den kender som bekendt kun eet Hensyn. Hvordan kan ærede Medlemmer, der repræsenterer Arbejderne, tage Medansvar for, at Landbruget og derigennem dets Arbejdere udsættes for en Smudskonkurrence fra Negre og lignende lavtstaaende Folk samtidig med, at Byarbejderne i fuldt Maal er beskyttet mod unfair Konkurrence? Lad mig tilføje, at sikkert intet Menneske vil have noget imod, at de daarligst stillede i Samfundet sikres godt og nærende Fødstof til rimelig Pris.